RÅDETS BESLUT (Gusp) 2021/1694

av den 21 september 2021

till stöd för universalisering, genomförande och stärkande av konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (CCW-konventionen)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 31.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) I den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från 2016 (*EU:s globala strategi*) betonas det att unionen kommer att öka sitt bidrag till den gemensamma säkerheten.

(2) I EU:s globala strategi noteras det att unionen kraftfullt stöder universalisering, fullständigt genomförande och verkställighet av fördrag och system som rör multilateral nedrustning, förhindrande av spridning och vapenkontroll.

(3) I ett sådant instrument, nämligen Förenta nationernas konvention om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (*CCW-konventionen*), regleras användningen i väpnade konflikter av vissa konventionella vapen som anses orsaka ytterst svårt lidande för kombattanter eller som skadar civilbefolkningen urskillningslöst.

(4) Unionen önskar bidra till universaliseringen, genomförandet och stärkandet av CCW-konventionen så att den fortsätter att vara en stark och ändamålsenlig del av systemet för multilateral nedrustning, förhindrande av spridning och vapenkontroll.

(5) Sjätte konferensen för översyn av CCW-konventionen, som enligt planerna ska äga rum i december 2021, ska fastställa konventionens prioriteringar för de närmaste åren samt strategierna och mekanismerna för att omsätta dessa prioriteringar i praktiken.

(6) Unionen önskar bidra till det effektiva genomförandet av rekommendationerna och besluten från sjätte konferensen för översyn av CCW-konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Unionen ska stödja följande projekt:

1. Beredning av och uppföljning av sjätte konferensen för översyn av CCW-konventionen.
2. Stöd till universaliseringen av CCW.
3. Främjande av diskussioner om otillräckligt utforskade, nya och övergripande frågor av betydelse för CCW.

En utförlig beskrivning av dessa projekt återfinns i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) ska ansvara för genomförandet av detta beslut.

2. Det tekniska genomförandet av de projekt som anges i artikel 1 ska utföras av FN:s kontor för nedrustningsfrågor (Unoda).

Unoda ska utföra sina uppgifter under överinseende av den höga representanten. Den höga representanten ska i detta syfte ingå nödvändiga överenskommelser med Unoda.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de projekt som anges i artikel 1 ska vara 1 603 517,64 EUR.

2. De utgifter som finansieras med det finansiella referensbelopp som anges i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 2 förvaltas korrekt. Den ska i detta syfte ingå nödvändig överenskommelse med Unoda. I överenskommelsen ska det fastställas att Unoda ska säkerställa att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

4. Kommissionen ska eftersträva att ingå den överenskommelse som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om dagen för överenskommelsens ingående.

Artikel 4

1. Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av regelbundna kvartalsrapporter som utarbetas av Unoda. Dessa rapporter ska ligga till grund för en utvärdering utförd av rådet.

2. Kommissionen ska rapportera till rådet om de finansiella aspekterna av de projekt som anges i artikel 1.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska upphöra att gälla 24 månader efter det att den överenskommelse som avses i artikel 3.3 har ingåtts. Det ska dock upphöra att gälla sex månader efter ikraftträdandet, om ingen sådan överenskommelse har ingåtts under denna period.

Utfärdat i Bryssel den 21 september 2021.

På rådets vägnar
G. DOVŽAN
Ordförande

BILAGA

PROJEKTDOKUMENT

Projekt till stöd för universalisering, genomförande och stärkande av konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (CCW-konventionen) – HR(2021) 124

MOTIVERING OCH BAKGRUND

1980 års konvention om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen, som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (*CCW-konventionen*), mer känd under namnet ”konventionen om vissa konventionella vapen”, trädde i kraft den 2 december 1983. Förenta nationernas generalsekreterare är depositarie för konventionen och dess bifogade protokoll.

CCW-konventionen är ett centralt instrument för internationell humanitär rätt och består av en paraplykonvention som anger den allmänna räckvidden och fem bifogade protokoll som alla förbjuder eller reglerar en viss typ av vapen. Varje protokoll är också ett fristående rättsligt instrument med sitt eget medlemskap och, i vissa fall, sina egna genomförandemekanismer.

Konventionen har visat sig vara en flexibel mekanism som gör det möjligt att hantera en lång rad framväxande utmaningar i fråga om medel och metoder för krigföring och bidrar på så sätt till kodifieringen och den successiva utvecklingen av den internationella humanitära rätten. Denna flexibilitet har framför allt gjort det möjligt att foga nya protokoll – protokoll IV om synförstörande laservapen 1996 och protokoll V om explosiva lämningar efter krig 2003 – till de ursprungliga tre som antogs 1980. 2001 utsträcktes tillämpningsområdet för konventionen och dess protokoll vidare till att även omfatta icke-internationella väpnade konflikter. Olika frågor som inte omfattas av protokollen har dessutom diskuterats inom en grupp av regeringsexperter, nu senast i fråga om ny teknik på området dödliga autonoma vapensystem.

1. PROJEKT

1.1 Projekt 1: Beredning av och uppföljning av sjätte översynskonferensen

1.1.1 Projektets syfte

Sjätte konferensen för översyn av CCW-konventionen, som enligt planerna ska äga rum i december 2021, ger de höga fördragsslutande parterna tillfälle att göra en omfattande översyn av konventionens och dess protokolls sätt att fungera och anslutningsläget samt att bedöma de framsteg som gjorts vid genomförandet av nyligen fattade beslut. De höga fördragsslutande parterna förväntas också fastställa konventionens prioriteringar för de närmaste åren samt strategierna och mekanismerna för att omsätta dessa prioriteringar i praktiken. Många anser att 2021 är en avgörande tidpunkt för att fastställa vägen framåt för CCW-konventionen.

Det begränsade antal dagar som avsatts för den förberedande kommitténs möte och för själva konferensen, de många olika frågor som är av betydelse för konventionen och som skulle kunna tas upp av konferensen i kombination med att covid-19-pandemin har påverkat möjligheten att genomföra det sedvanliga samrådsförfarandet inför en så viktig milstolpe som en översynskonferens, allt detta understryker behovet av stöd till det betydande förberedande arbete inför konferensen som kompletterar det formella förfarandet. Att så olika sektorer (den militära, den humanitära, den diplomatiska och den vetenskapliga) är involverade i arbetet med att säkerställa överensstämmelsen med genomförandet av CCW-konventionen innebär vidare att också flerpartsdialoger före konferensen med bland annat experter på nationell och regional nivå inte bara är önskvärda utan nödvändiga för en meningsfull översynskonferens.

För att upprätthålla dynamiken för betydande förberedelser inför sjätte översynskonferensen syftar denna pelare till att, i nära samordning med CCW-befattningshavarna i Genève, göra en genomgång av det arbete som gjorts under de senaste åren, däribland en bedömning av de framsteg som gjorts och kvarstående frågor. Sådana verksamheter skulle fungera som stöd för de höga fördragsslutande parterna så att de i) får aktuell kunskap om utveckling som är av betydelse för konventionen och vart och ett av dess protokoll, ii) identifiera luckor och utmaningar i genomförandet av CCW-konventionen och sätt att hantera dem, iii) i god tid identifiera ämnen som skulle kunna tas upp vid översynskonferensen, och iv) utveckla nationella och regionala ståndpunkter i samband med detta samt eventuella förslag som konferensen skulle kunna ta ställning till. Målet är att maximera möjligheterna till mer välgrundade och djupgående diskussioner och därmed betydande resultat vid sjätte översynskonferensen.

Översynskonferensen är dessutom ett tillfälle att bedöma och vidareutveckla de befintliga verktygen, informationskällorna och mekanismerna för genomförandet av CCW-konventionen, t.ex. de nationella årsrapporterna om konventionen som helhet, det reviderade protokoll II och protokoll V. Femte översynskonferensen 2016 erkände rapporternas värde som källor till information om politik och åtgärder på nationell nivå samt om internationellt samarbete och bistånd och gav ordförandena för de årliga mötena med de höga fördragsslutande parterna i uppdrag att uppmuntra ökad rapportering. Den ligger dock vanligen under 60 %, medan det ännu inte har gjorts någon systematisk och kvalitativ analys av rapporterna. Ett annat exempel är strategin för att främja internationellt tekniskt bistånd och stärka kapaciteten på nationell nivå att motverka de hot som improviserade sprängladdningar utgör. Hit hör bland annat det frivilliga frågeformuläret från 2015, som i reviderad form kommer att läggas fram 2021, och förklaringen från 2016 om improviserade sprängladdningar, med fokus på förebyggande, informationsutbyte, hotminskning och utbildning om risker.

Efter översynskonferensen kommer, i nära samordning med CCW-befattningshavarna, diskussioner att anordnas för att utarbeta strategier och uppföljningsåtgärder i syfte att genomföra de beslut som fattats vid konferensen. Dessa diskussioner kommer att syfta till att hjälpa de höga fördragsslutande parterna att identifiera praktiska sätt att övervaka de nationella och regionala genomförandeinsatserna under femårsperioden fram till sjunde översynskonferensen.

1.1.2 Förväntade projektresultat

a) Flerpartsdialoger där en lång rad synpunkter utbyts avseende överensstämmelsen med CCW-konventionen.

b) En gemensam förståelse hos de höga fördragsslutande parterna av de prioriterade områdena vid beredningen av översynskonferensen.

c) Ökad medvetenhet och fler bidrag av nationella experter inom ramen för CCW-konventionen.

d) Djupare förståelse hos CCW-delegaterna av utmaningarna vid genomförandet på nationell och regional nivå och sätt att hantera sådana svårigheter.

e) Möjligheter för de höga fördragsslutande parterna att utveckla och förtydliga förslag som ska läggas fram vid sjätte översynskonferensen.

f) Hjälp till befattningshavarna med de omfattande förberedelserna inför sjätte översynskonferensen och med genomförandet av konferensens beslut.

1.1.3 Beskrivning av projektet

Upp till fyra tematiska möten kommer att anordnas före och efter sjätte översynskonferensen avseende

i) frågor som diskuterats sedan den senaste översynskonferensen 2016 och som behöver analyseras ytterligare,

ii) sådan utveckling på senare tid som är av betydelse för centrala artiklar och CCW-konventionens fem protokoll, och

iii) möjliga alternativ för att hjälpa befattningshavare att genomföra de beslut som uppnås under sjätte översynskonferensen.

Förhandssamråd med CCW-befattningshavare och de höga fördragsslutande parterna kommer att hållas för att fastställa fokus för varje möte. Mötena kommer att syfta till att underlätta dialog mellan de höga fördragsslutande parterna. Vid mötena kommer bland annat experter att hålla presentationer, och företrädare för olika sektorer, däribland myndigheter, det civila samhället och den akademiska världen, att få tillfälle att utbyta synpunkter. Framför allt mötena om den andra uppsättningen av frågor kommer att hjälpa de höga fördragsslutande parterna att förbereda den översyn av varje artikel och protokoll i konventionen som ska göras vid översynskonferensen. Närmare bestämt kommer de höga fördragsslutande parterna att ges den information som de behöver för att kunna avgöra om det, mot bakgrund av den senaste tidens trender och utmaningar, behövs en närmare översyn, uppföljningsåtgärd eller ändring av någon artikel i konventionen eller dess protokoll. En sammanfattning av diskussionerna kommer att sammanställas efter varje möte.

Om tiden före översynskonferensen medger det kommer regionala eller subregionala workshoppar att anordnas för att nationella yrkesutövare i mindre grupper ska kunna delta i uppföljningsdiskussioner om budskapen från de tematiska mötena. Målgruppen är diplomater, företrädare för försvarssektorn och nationella organ för åtgärder mot minor från de höga fördragsslutande parterna. Regionala organisationer och signatärstater kommer också att bjudas in. Särskild utåtriktad verksamhet gentemot höga fördragsslutande parter som inte deltagit i CCW-förfarandena nyligen kommer också att övervägas för att så många olika ståndpunkter som möjligt ska inkluderas och en bättre förståelse uppnås för de utmaningar som de staterna står inför. Workshopparna syftar till främjande av gemensam förståelse i centrala frågor och till utbyte av information om nationella och regionala insatser för genomförandet av CCW-konventionen. Detta kan bidra till utformningen av förslag som ska beaktas vid översynskonferensen ([1]).

Workshopparna kan vidare hjälpa de höga fördragsslutande parterna att bedöma effektiviteten hos de befintliga verktygen eller vägledningarna för genomförandet av CCW-konventionen och fastställa behovet av nya sådana för att ytterligare stödja de nationella insatserna i detta avseende, däribland ett mer aktivt utbyte av information mellan staterna. Sessioner kan exempelvis ägnas åt att utforska likheter mellan och trender i de nationella årsrapporterna om överensstämmelse med CCW-konventionen, det reviderade protokoll II och protokoll V samt sätt att bidra till att koppla samman stater som behöver tekniskt bistånd och stater som är beredda att tillhandahålla sådant. Vid sessionerna kan dessutom ändamålsenligheten hos och eventuella luckor i strategin mot improviserade sprängladdningar inom ramen för CCW-konventionen ses över, genom att utmaningar i nationell och regional reglering, beredskap och kapacitet att hantera det hot som improviserade sprängladdningar utgör identifieras. Detta projekt ska i detta avseende syfta till att förbättra systematisering och digitalisering av standardiserad information som återfinns i nationella rapporter, vilket kan göra informationen mer tillgänglig och öka öppenheten, samt databaserad analys och databaserat beslutsfattande.

1.2 Projekt 2: Stöd för universalisering

1.2.1 Projektets syfte

CCW har 125 höga fördragsslutande parter, och fyra stater (Egypten, Nigeria, Sudan och Vietnam) har undertecknat men inte ratificerat konventionen. Trots att CCW-konventionen kan anpassas till och har betydelse för en lång rad brådskande globala frågor ligger universaliseringsgraden för konventionen under 50 % i vissa regioner. Detta begränsar den geografiska räckvidden på uppslutningen bakom dess normer och påverkar inklusiviteten och mångfalden i perspektiven i centrala diskussioner.

Den handlingsplan för främjandet av universaliseringen av CCW som antogs av tredje översynskonferensen fick ett lyckat stöd genom EU:s gemensamma åtgärd 2007/528/Gusp av den 23 juli 2007, som resulterade i att antalet höga fördragsslutande parter i CCW-konventionen ökade från 100 parter 2006 till 110 parter 2009 ([2]). Vid femte översynskonferensen 2016 erkände de höga fördragsslutande parterna i CCW-konventionen att universalisering är avgörande för konventionens framgång, och befattningshavarna gavs i uppdrag att överväga utarbetandet av en ny handlingsplan (CCW/CONF.V/10). Detta projekt syftar till att hjälpa stater som inte är parter att få en djupare förståelse av syftet med konventionen, hur den fungerar och fördelarna med att ansluta sig samt att uppmuntra dem att involvera sig mer i möten med koppling till CCW-konventionen och i relevanta verksamheter. Syftet är att analysera utmaningarna för främjandet av

([1]) Om omständigheterna inte gör det möjligt att anordna regionala eller subregionala workshoppar före översynskonferensen kommer de att betraktas som verksamheter efter konferensen för uppföljning av genomförandet av konferensens beslut. Slutsatserna av och förslagen från de regionala diskussionerna kommer att delas med de Genèvebaserade delegaterna för att bidra till deras arbete med att utveckla en plan för det ändamålet.

([2]) Fyra stater i Afrika, två i Mellanöstern och Medelhavsområdet, en i Centralasien, en i Latinamerika och Karibien och två i Europa.

konventionens universalisering och att hjälpa befattningshavare och stater att bedriva utåtriktad verksamhet på ett samordnat, hållbart och innovativt sätt. Projektet förväntas vidare bredda och upprätthålla det nätverk av experter och yrkesutövare på nationell nivå som kommer att fortsätta dialogen med CCW-gemenskapen efter projektcykeln. Detta skulle göra det möjligt för dem att öka medvetenheten om och förståelsen för CCW-konventionen i regionala och inhemska forum, också för att utnyttja möjligheter för stater som inte är höga fördragsslutande parter att ansluta sig till konventionen. Ett sådant nätverk kommer i sin tur också att utöka den pool av talare som kan anlitas vid expertmöten inom ramen för CCW-konventionen.

Kravet att stater när de ansluter sig till konventionen ska samtycka till att binda sig till minst två av protokollen gör medlemskapet i varje protokoll annorlunda, och detta projekt ska därför också stödja universaliseringen av konventionens protokoll ([3]).

1.2.2 Förväntade projektresultat

a) Bidrag till fastställandet av en mellan befattningshavarna och de höga fördragsslutande parterna samordnad strategi för universalisering.

b) Djupare förståelse av CCW-konventionen hos relevanta nationella myndigheter och experter.

c) Skapande av ett nätverk av experter och yrkesutövare för en fortsatt dialog inom ramen för universaliseringen av CCW-konventionen och genomförandeinsatserna på nationell eller regional nivå.

d) Fler stater som inte är höga fördragsslutande parter men som åtagit sig att ansluta sig till CCW-konventionen och delta i verksamheter med koppling till denna.

e) En geografiskt mer balanserad uppslutning bakom CCW-konventionen och dess protokoll.

f) Utarbetande av information för beaktande av befattningshavare inför ett eventuellt utarbetande av en uppdaterad handlingsplan om universalisering.

1.2.3 Beskrivning av projektet

Upp till sex subregionala universaliseringsworkshoppar kommer att anordnas. I enlighet med den senaste handlingsplanen om universalisering ([4]) kommer stater som inte är parter men som påverkas av minor och explosiva lämningar efter krig samt regioner med låga uppslutningsnivåer att prioriteras, såsom föreslås nedan:

Region	**Prioriterade subregioner**
Afrika	Alla
Asien och Stilla havet	Sydostasien Stilla havet
Österuropa	Kaukasien
Latinamerika och Karibien	Karibien

Workshopparnas längd och innehåll kommer att skräddarsys med hänsyn till förhållandena, prioriteringarna och kapaciteten på subregional nivå, däribland inverkan av olika typer av vapen som omfattas av konventionen. Projektet kommer att genomföras i nära samordning med Unodas tre regionala centrum i Afrika, Asien och Stilla havet samt Latinamerika och Karibien.

Med tanke på betydelsen av militär sakkunskap och humanitära insatser för genomförandet av konventionen kommer också företrädare för försvarssektorn och nationella organ för minröjning och explosionsskydd att bjudas in, utöver experter inom diplomati. En strävan är också att dels höga fördragsslutande parter i CCW-konventionen från respektive region ska delta i workshopparna, så att kollegiala utbyten (”peer-to-peer”) möjliggörs, dels företrädare för regionala organisationer. När så är möjligt kommer CCW-befattningshavare och Genèvebaserade delegater från motsvarande stater som inte är parter att bjudas in.

([3]) Protokoll I om icke-detekterbara fragment (118 höga fördragsslutande parter), reviderat protokoll II om förbud mot eller restriktioner i användningen av minor, försåtvapen och andra anordningar, reviderat den 3 maj 1996 (106 höga fördragsslutande parter), protokoll III om förbud mot eller restriktioner i användningen av brandvapen (115 höga fördragsslutande parter), protokoll IV om förbud mot användning av synförstörande laservapen (109 höga fördragsslutande parter) och protokoll V om explosiva lämningar efter krig (96 höga fördragsslutande parter). Ursprungliga protokoll II, som antogs 1980, är också fortfarande i kraft med 95 höga fördragsslutande parter, varav vissa inte har anslutit sig till den reviderade versionen.

([4]) Påskyndad handlingsplan för en universalisering av konventionen och dess reviderade protokoll (CCW/CONF.IV/4/Add.1).

För stater som inte är höga fördragsslutande parter och som under de subregionala workshopparna visar intresse för att ansluta sig till CCW-konventionen kan en landsspecifik dialog anordnas med en större grupp av berörda aktörer. Alla deltagare i workshopparna kommer dessutom att kontaktas igen mot slutet av projektet för att lämna återkoppling och se över framstegen.

Diskussioner kommer att anordnas i mindre grupper mellan höga fördragsslutande parter i ett visst protokoll och dem som är parter i konventionen men inte har anslutit sig till protokollet, så att de förstnämnda får möjlighet att reagera på de sistnämndas betänkligheter och frågor om nationellt genomförande och överensstämmelse. Detta syftar till att främja universaliseringen inte bara av CCW-konventionen som helhet utan även av protokollen.

Olika former av utbildnings- och informationsmaterial om CCW-konventionen kommer att sammanställas eller utvecklas och göras tillgängliga på projektsidan på Unodas webbplats. Detta projekt kommer att bygga vidare på framgångarna och tillvaratagna erfarenheterna av de universaliseringsverksamheter som genomfördes inom ramen för rådets gemensamma åtgärd 2007 till stöd för CCW-konventionen (2007/528/Gusp) samt liknande insatser inom ramen för andra Genèvebaserade nedrustningskonventioner.

1.3 Projekt 3: Främjande av diskussioner om otillräckligt utforskade, nya och övergripande frågor av betydelse för CCW-konventionen

1.3.1 Projektets syfte

Detta projekt syftar till att, i nära samordning med CCW-befattningshavare, identifiera och diskutera otillräckligt utforskade, nya och övergripande frågor som är av betydelse för konventionen, som ett komplement till det formella förfarandet. Verksamheterna kommer att ge de höga fördragsslutande parterna i CCW-konventionen ett informellt forum, baserat i Genève, för att utforska dessa frågor genom ett flerpartsutbyte som ska leda till en bättre förståelse av kopplingarna mellan olika frågor och säkerställa komplementaritet mellan insatser inom och mellan sektorer.

1.3.2 Förväntade projektresultat:

a) Omfattande och regionöverskridande flerpartsdialoger för uppföljning av otillräckligt utforskade frågor under CCW-möten och i andra forum.

b) Utveckling av resultat och slutdokument med redogörelser för de frågor som tagits upp och diskuterats, i tillämpliga fall med mål och rekommendationer avseende ytterligare åtgärder som viktiga underlag till CCW-mötena, framför allt expertmötena.

c) Skapande av ett nätverk av experter, yrkesutövare, internationella och regionala organisationer, den akademiska världen, civilsamhället, näringslivet och ungdomar för deltagande i diskussioner om CCW-konventionen.

d) Information om initiativ, evenemang och analysresultat med anknytning till, och av betydelse för, CCW-konventionen inom nätverket och till en bredare publik.

e) Främjande av en jämnare könsfördelning bland experter som deltar i möten och diskussioner med koppling till CCW-konventionen.

1.3.3 Beskrivning av projektet

Ett antal verksamheter kan redan urskiljas, medan andra kommer att ta form efter sjätte översynskonferensens beslut när projektet väl startat. Inom ramen för projektet kommer med denna utgångspunkt frågor att identifieras som ännu inte är tillräckligt utforskade men som förtjänar ytterligare analys och diskussion. På grundval av denna process kommer det under ledning av den akademiska världen och näringslivet att anordnas en rad rundabordssamtal och seminarier/webbinarier i hybridformat för diskussioner mellan experter och yrkesutövare i syfte att belysa och undersöka dessa frågor ytterligare. Till de ämnen som föreslagits hör bland annat konventionens utveckling, innovativa tillvägagångssätt för att uppnå syftet och målen med konventionen och dess protokoll samt värdet av kvinnors deltagande i beslut om nedrustning, politik och programplanering. Om så är möjligt kommer det dessutom, i anslutning till CCW-mötena, att anordnas sidoevenemang om dessa frågor i Genève.

Vidare kommer centrala aktörer i regeringar, inom internationella och regionala organisationer, den akademiska världen, civilsamhället, ungdomsgrupper och näringslivet samt befintliga och planerade initiativ från deras sida som kan berika överläggningarna om CCW-konventionen att kartläggas för att fungera som stöd i framtida genomförandeinsatser. På grundval av detta kommer information om kommande evenemang och initiativ som organiseras av centrala aktörer samt rön och slutsatser av studier och forskning som är av betydelse för CCW-konventionen att samlas in och spridas.

Resultaten av alla verksamheter inom detta projekt kommer att sammanställas, när så är möjligt och detta anses meningsfullt översättas, och göras tillgängliga för allmänheten, bland annat för att involvera nya berörda aktörer på ett geografiskt och språkligt inkluderande sätt. Om så är möjligt och lämpligt kommer vidare uppföljningsverksamheter att utformas, under vilka samråd kommer att ske med centrala parter, t.ex. nuvarande och tidigare CCW-befattningshavare.

2. METOD

Verksamheterna inom detta projekt kommer främst att bedrivas online, och material kommer att utvecklas och distribueras digitalt. Viktiga undantag är sådana verksamheter där fysisk närvaro är möjlig och inte kan ersättas med distanslösningar eller för vilka närvaro på plats skulle vara mer kostnadseffektivt än virtuella former. Dessutom kommer sammanfattningar av tematiska möten och expertdiskussioner att sammanställas och göras tillgängliga på projektets webbplats för de höga fördragsslutande parterna i CCW-konventionen och för andra intresserade aktörer.

3. RAPPORTERING OCH BEDÖMNING

Unoda kommer för den höga representanten och kommissionen att lägga fram dels en slutlig ekonomisk och beskrivande rapport som bland annat ska innehålla tillvaratagna erfarenheter, dels var sjätte månad en kort rapport om de framsteg som gjorts.

4. LÖPTID

Projektets genomförande föreslås pågå i 24 månader.

5. EU:s SYNLIGHET

Alla lämpliga åtgärder kommer att vidtas för att göra det känt att de verksamheter som bedrivs har finansierats av unionen. Sådana åtgärder kommer att genomföras i enlighet med kommissionens handbok om kommunikation och synliggörande av EU:s externa åtgärder, som fastställts och publicerats av Europeiska kommissionen. Synliggörandet av unionens bidrag kommer att säkerställas med lämpligt varumärke och offentliggörande som belyser unionens roll, säkerställer insyn i dess åtgärder och ökar medvetenheten om motiven bakom detta beslut samt medvetenheten om unionens stöd för detta beslut och resultaten av det stödet. Material som produceras inom ramen för projekten kommer tydligt att märkas med unionsflaggan i enlighet med unionens riktlinjer för korrekt användning och återgivning av flaggan.

6. GENOMFÖRANDEORGAN

Unoda kommer att anförtros genomförandet av detta projekt, i enlighet med den överenskommelse om medverkan som ska ingås mellan Europeiska kommissionen och Unoda.

Projektet kommer att genomföras i nära samarbete och samordning med Unodas tre regionala centrum i Afrika, Asien och Stilla havet samt Latinamerika och Karibien. Tillfällen till gemensam eller uppföljande verksamhet med partner (t.ex. Unidir, ICRC och Unmas) och i relevanta fall med andra organisationer kommer aktivt att sökas i syfte att undvika dubbelarbete, öka genomslaget av varje insats och uppnå största möjliga spridning av resultaten.